

Arrest

nr. 195 902 van 30 november 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 19 februari 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 januari 2013 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 11 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die *loco* advocaat L. PEPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 december 2012 dienen de verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 4 januari 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Het betreft de eerste bestreden beslissing, die op 21 januari 2013 aan de verzoekers werd ter kennis gebracht en die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 20.12.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

Nationaliteit: Servië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkenen leggen in de aanvraag dd. 20.12.2012 drie documenten voor op naam van A., R..

Op het ongedateerd document ontbreekt echter de naamstempel, de handtekening en het RIZIV-nummer van een arts. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir.

Op de documenten dd. 6/12/2012 Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 20.12.2012, dus na de invoegingtrekking op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RVV dd. 28.11.2011 en Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).”

Nog op 4 januari 2013 beslist de gemachtigde om de eerste en derde verzoeksters het bevel te geven om het grondgebied te verlaten (met inreisverbod).

Deze twee bevelen om het grondgebied te verlaten maken deel uit van twee bijlagen 13sexies (oud model) van 4 januari 2013, doch uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt duidelijk dat de verzoekers enkel de nietigverklaring vorderen van de in deze aktes vervatte bevelen om het grondgebied te verlaten.

De bevelen om het grondgebied te verlaten vormen de tweede en derde bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

De verzoekers hebben tijdig een synthesesmemorie ingediend. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet, doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bijgevolg uitspraak op basis van deze synthesesmemorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak.

De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekers toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring hebben (*cf.* RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

De Raad wijst er op dat in de beschikking van 11 september 2017 aan de beide partijen, met toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet, de volgende vraag werd gesteld:

"Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Aad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging".

De verzoekers hebben op deze vraag niet schriftelijk gereageerd en hebben de duidelijke vraag of zij zich nog in België bevinden zodoende onbeantwoord gelaten.

Uit de verdere gegevens van het rechtsplegingsdossier blijkt evenwel dat de verzoekers op 2 mei 2013 van ambtswege werden afgevoerd uit de registers.

Artikel 39, §7, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) luidt als volgt:

"De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapd door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel."

Artikel 9ter, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt immers uitdrukkelijk:

"(...) De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. (...)"

Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan indienen.

Ter terechtzitting werden de bovenstaande gegevens in het debat gebracht en werd aan de advocaat van de verzoekers de mogelijkheid geboden om toelichtingen te verschaffen omtrent het recente verblijf van de verzoekers. De advocaat van de verzoekers stelt dat hij reeds sinds 2013 geen contact meer heeft met de verzoekers en dat hij dus geen tegenbewijs kan leveren om het vermoeden van afwezigheid, zoals voorzien in artikel 39, §7, van het vreemdelingenbesluit, te weerleggen. De advocaat van de verzoekers wordt er vervolgens op gewezen dat de verzoekers zodoende moeten worden geacht niet langer in België te verblijven zodat zij geen voordeel meer kunnen halen uit een eventuele nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing nu zij niet meer onder het toepassingsgebied van artikel 9ter van de vreemdelingenwet vallen. Gevraagd naar het actueel belang bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, gelet op het feit dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet enkel van toepassing is op in België verblijvende vreemdelingen, en tevens gevraagd naar het actueel belang inzake de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten in de wetenschap dat een eventuele vernietiging van deze bevelen aan de betrokken verzoekers geen titel verschaft om België terug binnen te komen of er te verblijven, stelt de advocaat van de verzoekers dat hij hierop geen antwoord kan geven omdat hij reeds lang niets meer heeft vernomen van de verzoekers.

Bijgevolg wordt niet toegelicht welk voordeel de verzoekers thans nog kunnen bekomen bij de eventuele nietigverklaring van thans bestreden beslissingen.

De Raad beklemtoont nogmaals dat het procesbelang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

Gelet op het verzuim van de verzoekers om te antwoorden op de duidelijke vragen die zowel bij beschikking van 11 september 2017 als ter terechtzitting van 9 oktober 2017 werden gesteld, door onder meer geen concrete duidelijkheid te scheppen omtrent hun actuele verblijf in België, en gelet op het feit dat zij reeds vier jaar lang niet hebben geïnformeerd omtrent het onderhavige beroep bij hun advocaat, dient te worden vastgesteld dat de verzoekers geen blijk hebben gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het door hen ingediende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

De verzoekers moeten de gevolgen van hun gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182). De advocaat van de verzoekers heeft ter terechtzitting overigens geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat zij nog een actueel belang hebben bij de nietigverklaring van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE